

## **P6\_TA-PROV(2005)0235**

### **Laillisen ja laittoman maahanmuuton kytkökset sekä maahanmuuttajien kotouttaminen**

#### **Euroopan parlamentin päätöslauselma laillisen ja laittoman maahanmuuton kytköksistä sekä maahanmuuttajien kotouttamisesta (2004/2137(INI))**

*Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Laillisen ja laittoman maahanmuuton välisiä yhteyksiä koskeva tutkimus" (KOM(2004)0412),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Ensimmäinen vuosiraportti muuttoliikkeestä ja kotouttamisesta" (KOM(2004)0508),
- ottaa huomioon komission julkaiseman vihreän kirjan taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton hallinnassa sovellettavasta EU:n strategiasta (KOM(2004)0811),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 15. joulukuuta 2004 ja alueiden komitean 24. tammikuuta 2005 antamat lausunnot komission tiedonannosta "Laillisen ja laittoman maahanmuuton välisiä yhteyksiä koskeva tutkimus",
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2004 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta "Maahanmuutto, kotouttaminen ja työllisyys"<sup>1</sup>,
- ottaa huomioon Amsterdamin sopimuksen, jossa Euroopan yhteisölle myönnetään toimivalta ja vastuu maahanmuutto- ja turvapaikka-asioissa, ja EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät kokouksistaan Tampereella 15. ja 16. lokakuuta 1999, Laekenissä 14. ja 15. joulukuuta 2001, Sevillassa 21. ja 22. kesäkuuta 2002 ja Thessalonikissa 19. ja 20. kesäkuuta 2003,
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2004 antamansa suosituksen neuvostolle ja Eurooppa-neuvostolle vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen tulevaisuudesta sekä edellytyksistä sen legitimitietin vahvistamiseksi ja toimivuuden tehostamiseksi<sup>2</sup>,
- ottaa huomioon Brysselissä 4. ja 5. marraskuuta 2004 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät sekä niihin sisältyvän Haagin ohjelman,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

---

<sup>1</sup> EUVL C 92 E, 16.4.2004, s. 390.

<sup>2</sup> Hyväksytyt tekstit, P6\_TA(2004)0022.

- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0136/2005),
- A. katsoo, että Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston asettama määräaika vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamiselle on umpeutunut,
- B. toteaa, että unionilla ei ole todellista, järjestäytyntä ja koordinoitua maahanmuuttopolitiikkaa, minkä vuoksi maahanmuutto on hallitsematonta, ja että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on ryhdyttävä sääntelemään maahanmuuttoa yhteistyössä kolmansien maiden kanssa,
- C. toteaa, että komission toimintaohjelmalla lähiaikoina täytäntöön pantavan Haagin ohjelman ansiosta voidaan jatkaa Tampereen ohjelmalla saavutettujen tulosten toteuttamista ja paneutua vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen luomisen uusiin haasteisiin,
- D. katsoo, että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden yhteistyö kolmansien alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa on erittäin tärkeää tällä alalla,
- E. katsoo, että on vältettävä kaikenlaiset epäselvyydet kehitysyhteistyön ja maahanmuuton välillä,
- F. katsoo, että laajentumisen näkökulmasta entistä turvallisempi eurooppalainen yhteiskunta edellyttää unionin perusoikeuskirjan ja perussopimusten määräysten mukaista ulkorajojen valvonnan tehostamista ja vastavuoroisen solidaarisuusperiaatteen soveltamista,
- G. katsoo, että Euroopan unionin, jolla ei ole sisärajoja, on luotava yhteinen, johdonmukainen ja tehokas lähestymistapa ulkorajojensa turvaamiseen ja kehitettävä yhteistä viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaa,
- H. katsoo, että laajentuneen unionin prioriteetteina on edelleen oltava laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjuminen, laillisen maahanmuuton kanavien luominen ja kotouttaminen ja että maahanmuuttajien hyväksikäytöstä laittomana työvoimana ja heidän epäinhimillisestä kohtelustaan on langetettava ankaria rangaistuksia,
- I. toteaa, että taloudellisiin syihin perustuva maahanmuutto on unionille uusi haaste, josta on syntynyt keskustelua edellä mainitun vihreän kirjan vauhdittamana, ja että aiheesta julkistetaan vuoden 2005 loppuun mennessä toimintaohjelma, jossa toivottavasti esitetään avoimet, yhteiset säännöt taloudellisista syistä tapahtuvalle maahanmuutolle,
- J. huomauttaa, että EU tarvitsee laillista, valvottua taloudellista maahanmuuttoa, koska useiden tutkimusten mukaan työntekijöiden määrä tulee aktiiviväestön vähenemisen takia laskemaan noin 20 miljoonalla vuosina 2005–2030<sup>1</sup>,

---

<sup>1</sup> World Economic and Social Survey 2004.

- K. korostaa, että taloudellisen siirtolaisuuden pohjimmaisista syistä ovat maahanmuuttajien oikeudet pyrkimykset tyydyttää perustarpeensa ja paeta köyhyyttä; pyytää, että siirtolaisuuspolitiikassa otetaan huomioon yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikka, jonka tärkein tavoite on köyhyyden torjuminen, jotta voidaan tukea koulutus- ja terveyspalvelujen saatavuuden kehittämistä kolmansissa maissa ja saavuttaa muut vuosituhannen kehitystavoitteet,
- L. katsoo, että laillista maahanmuuttoa koskevan politiikan onnistuminen edellyttää täysimääräiseen kotouttamiseen pyrkivän strategian toteuttamista, jossa otetaan huomioon aiemmat kokemukset sekä kokemukset ja yhteistyö kolmannen sektorin kanssa, kunnioitetaan kolmansista maista laillisesti maahan muuttaneiden kansalaisten sekä vastaanottavan yhteiskunnan kansalaisten oikeuksia sekä noudatetaan vastaanottavassa yhteiskunnassa voimassa olevia velvollisuuksia sekä käydään molemminpuoliseen luottamukseen ja kunnioitukseen perustuvaa jatkuvaa vuoropuhelua, ja joka perustuu instituutioiden kykyyn järjestää tiedotuskampanjoita monikulttuurisen yhteiskunnan rakentamiseksi sekä jatkuvaan toimintaan kaikenlaisen rotuun, kulttuuriin tai taloudelliseen tilanteeseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi,
- M. katsoo, että yhden jäsenvaltion maahanmuuttopolitiikan muuttaminen vaikuttaa muiden jäsenvaltioiden muuttovirtoihin ja politiikan kehitykseen,
- N. katsoo, että ihmiskaupan sekä naisten ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnan on oltava olennainen osa maahanmuuttopolitiikkaa,
- O. ottaa huomioon, että Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen III-268 artiklassa määrätään, että EU:n maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan toteuttamisessa noudatetaan yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta,
- P. ottaa huomioon, että yhteisön käytössä olevat taloudelliset varat ovat rajoitetut, ja ne on jaettava oikeudenmukaisesti Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikan eri osatekijöiden välillä,
1. katsoo, että Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikan on oltava globaalia eikä alakohtaista eikä se saa perustua ainoastaan jäsenvaltioiden työmarkkinatarpeisiin vaan sen on perustuttava ennen kaikkea maahanmuuttajien vastaanotto- ja kotouttamispolitiikkaan sekä turvatus aseman ja kansalaisoikeuksien, sosiaalisten ja poliittisten oikeuksien määrittelyyn kaikkialla Euroopan unionissa;
  2. pahoittelee, ettei neuvosto ole viisi vuotta Tampereen Eurooppa-neuvoston jälkeen ja lukuisista parlamentissa käydyistä keskusteluista huolimatta onnistunut määrittelemään yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, vaan on päättänyt säilyttää yksimielisyyden vaatimuksen ja kuulemismenettelyn kaikissa laillista maahanmuuttoa koskevissa asioissa;
  3. pitää välttämättömänä, että maahanmuuttoasioissa vahvistetaan kokonaisvaltainen ja johdonmukainen lähestymistapa, joka perustuu asiaan liittyvien eri politiikan alojen tiiviiseen yhteisvaikutukseen, ja pahoittelee, että unionin lähestymistapa on usein liiaksi sidoksissa tiettyyn alaan; panee tyytyväisenä merkille komission ja tämänhetkisen neuvoston puheenjohtajavaltion aloitteen, jonka tarkoituksena on luoda

molemminpuolinen tiedotusjärjestelmä ja ennakkovaroitussuunnitelma siten, että Euroopan parlamentti otetaan täysimääräisesti mukaan mainittuihin järjestelyihin;

4. korostaa, että yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan todellinen kehittäminen perusoikeuksia kunnioittaen on yksi Euroopan yhdentymiskehityksen ensisijaisista hankkeista, kuten todetaan sopimuksessa Euroopan perustuslaista;
5. kehottaa komissiota pohtimaan yhdessä Euroopan parlamentin kanssa maahanmuuttovirtojen hallinnasta vastaavien tahojen ja toimijoiden toiminnan parempaa koordinoitua ja valvomaan kyseisen alan tukiohjelmista myönnettävän rahoituksen asianmukaista käyttöä ja jakautumista;
6. pitää valitettavana, että neuvoston ja jäsenvaltioiden harjoittamat muuttoaaltojen valvontatoimet ovat tähän asti olleet pikemminkin torjuvia kuin myönteisiä aktiivisia toimia; muistuttaa, että strategiat, joilla pyritään köyhyyden vähentämiseen, elin- ja työolojen parantamiseen, työpaikkojen luomiseen ja koulutuksen kehittämiseen alkuperämaassa, myötävaikuttavat pitkällä aikavälillä muuttoaaltojen normalisoimiseen;
7. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alkuperämaita järjestämään kansalaisille valistus- ja tiedotuskampanjoita maahanmuuttopolitiikasta, kotouttamisesta ja rotusyrjinnän ja muukalaisvihan torjunnasta ottaen huomioon, että ihmiskauppaa harjoittavat mafiat hyödyntävät laillisia maahanmuuttomahdollisuuksia koskevien tietojen puutetta; katsoo, että yhteistyö alkuperämaiden kanssa on tiedonvälityksen ja ihmisten hyväksikäytön ennaltaehkäisyä kannalta ratkaisevan tärkeää ja että kotouttamiselle, sosiaaliselle integroitumiselle ja kulttuurivaihdolle on annettava ensisijainen asema;
8. katsoo, että on hyvin tärkeää ottaa maahanmuuttajien voimavarat parhaalla mahdollisella tavalla huomioon yhteistä kehitystä edistävän unionin politiikan yhteydessä ja ottaa tähän mukaan vastaanottavat ja alkuperämaat sekä siirtolaisverkot;
9. korostaa, että maahanmuuttajapotentialin optimoimiseksi unionin on ehdotettava käytännön ratkaisuja aivovientiä koskevaan ongelmaan ja kehotettava jäsenvaltioita helpottamaan maahanmuuttajien varojen lähettämistä alkuperämaihinsa;
10. muistuttaa kaikkien jäsenvaltioiden jaetusta vastuusta pohjoisen ja etelän välisten muuttovirtojen hallinnassa: etelässä on pyrittävä torjumaan laitton maahanmuutto ja ihmiskauppa ja pohjoisessa on pyrittävä luomaan taloudelliset edellytykset kolmansien maiden sosiaaliselle kehitykselle ja varmistamaan asianmukainen vastaanotto ja ihmisarvon kunnioitus;
11. rohkaisee sisällyttämään muuttoliikekysymyksen unionin ulkopoliittikkaan; kehottaa jäsenvaltioita paneutumaan maastamuuton perimmäisiin syihin luomalla kehitysmaiden kanssa aitoon vuoropuheluun perustuvia kumppanuuksia; korostaa kuitenkin, että kehitysapuun ja talouskumppanuuspolitiikkaan turvautuminen eivät riitä maastamuuton perimmäisiin syihin pureutumiseksi;
12. suosittaa, että neuvosto tekisi tarvittavat aloitteet, jotta eri jäsenvaltioiden maahanmuuttoviranomaiset olisivat virka-asemaltaan samantasoisia ja kuuluisivat saman ministeriön alaisuuteen;

13. painottaa, että Euroopan parlamentilla on oltava poliittinen rooli ja sen on muun muassa esitettävä komissiolle, mitä muuttoliikkeisiin liittyviä toimia olisi säänneltävä yhteisin säännöin yhtenä tärkeimmistä vaiheista tehokkaan yhteisen maahanmuuttopolitiikan luomisessa;
14. korostaa, että Euroopan unionin on sisällytettävä maahanmuuttovirtojen yhteistä hallintaa ja pakollista takaisinottoa laittoman maahanmuuton yhteydessä koskevat lausekkeet kaikkiin assosiaatio- ja yhteistyösopimuksiin, jotka se allekirjoittaa;
15. katsoo kuitenkin, että kehitysyhteistyöllä, joka on olennaisen tärkeä väline pyrittäessä paneutumaan maahanmuuton perimmäisiin syihin, ei pidä korvata vaan täydentää Euroopan unionin kotouttamista ja laillista maahanmuuttoa koskevia toimintalinjoja;
16. kehottaa asianosaisia valtioita lisäämään kolmansissa alkuperämaissa sijaitsevista konsulaateista työskentelevien viranomaisten henkilöresursseja ja määrärahoja, jotta nämä voisivat tiedottaa mahdollisille laillisille maastamuuttajille työnsaanti-, opiskelu- ja tutkimusmahdollisuuksista vastaanottajamaassa; kehottaa komissiota edistämään eri jäsenvaltioiden samassa maassa toimivien diplomaatti- ja konsulaattipalvelujen keskinäistä koordinointia, jotta maahanmuuttajat voitaisiin suunnata maihin, joissa tarvitaan heidän ammattitaitoaan, ja jotta maahanmuutto keskitetään mahdollisuuksien mukaan maihin, joilla on mahdollisuudet ottaa maahanmuuttajat vastaan asianmukaisesti; ehdottaa muun muassa Argo- ja AENEAS-ohjelmien käyttämistä;
17. katsoo, että rajatarkastukset ja laittoman maahanmuuton torjuminen ovat vain yksi näkökohta kolmansia maita koskevassa EU:n politiikassa ja että on tärkeää noudattaa aktiivista kehityspolitiikkaa alkuperämaissa muuttoliikkeen kielteisten seurausten minimoinniksi; katsoo, ettei EU voi arvioida maahanmuuttopolitiikkaansa pelkästään taloudellisen edun näkökulmasta, vaan sen pitää myös ottaa huomioon syyt, jotka pakottavat maastamuuttoon;
18. arvelee, että ulkorajojen integroidun hallintajärjestelmän käyttöönotto edellyttää viisumien kattavaa yhdenmukaistamista, Euroopan ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston osallistumista ja raja-asioita koskevan yhteisön rahaston luomista, sekä lujitettua konsulaattien välistä yhteistyötä, jonka on tarkoitus johtaa yhteiskonsulaattien perustamiseen;
19. pitää välttämättömänä lujittaa solidaarisuutta, erityisesti uusien jäsenvaltioiden kanssa, ulkorajojen hallinnassa ja laittoman maahanmuuton torjunnassa;
20. korostaa, että kaikkien laittoman maahanmuuton torjuntaa ja ulkorajojen valvontaa koskevien toimien, vaikka ne toteutettaisiin yhteistyössä kolmansien maiden kanssa, on sovittava yhteen Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa annettujen takeiden ja perusoikeuksien, erityisesti turvapaikkaoikeuden ja palauttamiskiellon, kanssa;
21. huomauttaa jälleen, että laillinen maahanmuutto ei poista täysin laitonta maahanmuuttoa ja että unioniin tulon syyt ovat moninaisia; on näin ollen vakuuttunut, että ihmiskaupan torjuntaan ja sen uhreiksi joutuneisiin maahanmuuttajiin, etenkin haavoittuvaisiin henkilöihin, kuten naisiin ja alaikäisiin, on kiinnitettävä erityistä huomiota ja että sitä

harjoittavien henkilöiden vastaisesta toiminnasta on tultava EU:n ensisijainen tavoite; panee tyytyväisenä merkille tätä koskevan komission tulevan toimintasuunnitelman, jossa on otettava huomioon tarve tehdä yhteistyötä alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa;

22. myöntää, että monet ihmiskaupan uhreiksi joutuneet naiset asuvat Euroopan unionin alueella laittomina maahanmuuttajina, ja valtaosalla heistä ei ole mahdollisuutta oikeudelliseen tai sosiaaliseen suojeluun; kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan heidän tilanteensa ja harkitsemaan lainsäädäntönsä mukaisesti pysyvän oleskeluluvan myöntämistä soveltuvana keinona torjua ihmiskauppaa;
23. muistuttaa, että asianmukaisen vastuun langettaminen ihmiskuljetusten toteuttajille ja alkuperämaiden viranomaisille, laittoman maahantulon järjestäjille määrättävien rangaistusten tiukentaminen, laittoman työn ja ihmiskaupan vastustaminen sekä hallinnon korruption tunnistaminen ovat tärkeitä osia laittoman maahanmuuton torjunnassa, jonka on perustuttava oikeudellisen ja poliisiyhteistyön korkeaan tasoon; kehottaa tästä syystä unionia ja sen jäsenvaltioita torjumaan aktiivisesti maahanmuuttajien laitonta työntekoa langettamalla asianomaisille yrityksille raskaita seuraamuksia, lisäämällä valvonnassa käytettäviä henkilöresursseja ja tehostamalla uhrien suojelua;
24. tarkentaa kuitenkin, että kyseiset toimet on toteutettava noudattaen täysimääräisesti perusoikeuksia, erityisesti turvapaikkaoikeutta;
25. huomauttaa, että jäsenvaltioiden on ponnisteltava laittoman työnteon paljastamiseksi, erityisesti kodin- ja lastenhoidon aloilla, joilla työllistetään paljon maahanmuuttajanaaisia; katsoo, että on kehitettävä uusi malli, jonka avulla heitä työllistävät perheet löytävät laillisen ratkaisun, joka mahdollistaa kyseisten henkilöiden sosiaaliturvan;
26. kehottaa neuvostoa ja komissiota pohtimaan tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoa ja tulevien sopimusten keskeisiä linjoja luvattomien maahanmuuttajien takaisinottoa tarkasteltaessa; muistuttaa alkuperämaiden ja kauttakulkumaiden takaisinottovelvollisuudesta ja rohkaisee Euroopan unionia soveltamaan maahanmuuttajien palauttamiseen toimia, joiden yhteydessä kunnioitetaan yksilöiden ihmisarvoa ja fyysisistä koskemattomuutta Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Geneven yleissopimuksen mukaisesti;
27. torjuu jälleen ehdotuksen sellaisten leirien perustamisesta, joissa vailla laillisia asiakirjoja olevat maahanmuuttajat tai turvapaikanhakijat otettaisiin vastaan tai pidettäisiin ja jotka sijaitsisivat EU:n rajojen ulkopuolella, maahanmuuttajien alkuperäalueilla;
28. korostaa, että olemassa olevien, Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella sijaitsevien, tilapäisten vastaanottokeskusten hallinnossa on myös noudatettava Geneven yleissopimusta;
29. on komission kanssa samaa mieltä, että suurien, laittomien maahanmuuttajamäärien laillistaminen ei ole ratkaisu laittomaan maahanmuuttoon ja että sen olisi oltava poikkeuksellista ja kertaluontoista siihen asti, kunnes saadaan luotua yhteinen

maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmä, sillä tällaiset toimet eivät ratkaise taustalla olevia todellisia ongelmia; kehottaa komissiota tutkimaan jäsenvaltioissa hyviksi havaittuja menettelytapoja, joita voidaan kehittää molemminpuolisen tiedotusjärjestelmän ja ennakkovaroitusjärjestelmän puitteissa;

30. katsoo, että suurten, laittomien maahanmuuttajamäärien laillistamisen yhteydessä on otettava huomioon taloudelliset, demografiset ja kulttuuriset kriteerit, ja kehottaa laatimaan analyysin jäsenvaltioissa toteutettujen laillistamisten vaikutuksista;
31. katsoo, että laillisella maahanmuutolla on merkittävä asema tietopohjaisen talouden sekä taloudellisen kehityksen edistämässä Euroopassa;
32. katsoo, että taloudellisista syistä tapahtuvaa maahanmuuttoa koskevassa EU:n strategiassa olisi asetettava etusijalle maahanmuuton järjestäytyneet muodot ja olisi erityisesti lujitettava muuttovirtojen hallintaa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia alkuperämaiden kanssa; korostaa, että laillistamistoimet ovat tärkeitä laittoman työn teon torjumiseksi, laittomien maahanmuuttajien kotouttamiseksi yhteiskuntaan ja heidän hyväksikäyttönsä ehkäisemiseksi;
33. arvioi, että on välttämätöntä järjestää kunkin jäsenvaltion vastaanottokapasiteetin edellyttämällä tavalla mahdollisuuksia lailliseen maahanmuuttoon, kun se tapahtuu demografisista ja taloudellisista syistä sekä auttaa osaltaan vähentämään laitonta maahanmuuttoa;
34. pitää myönteisinä toimia, joihin komissio on luvannut ryhtyä ja jotka koskevat laittoman maahanmuuton erityistä vaikutusta syrjäisimpiin alueisiin<sup>1</sup>, jotka ovat maantieteellisen sijaintinsa, pienen kokonsa ja syrjäisyytensä vuoksi erityisen haavoittuvia laittomille muuttoliikkeille;
35. kehottaa jäsenvaltioita osallistumaan komission vihreässä kirjassa esitettyyn pohdintaan siitä, kuinka pitkälle koordinoinnin olisi ulotuttava ja mitä hyötyä olisi unionin säädöksistä, kun kullakin jäsenvaltiolla on toimivalta määrittää, kuinka paljon maahanmuuttajia se hyväksyy alueelleen;
36. on huolissaan joidenkin EU:n jäsenvaltioiden pyynnöstä unionin alueelle pyrkiviä varten Välimeren maihin perustetuista "tilapäisistä vastaanottokeskuksista", jotka eivät tarjoa kyseisille henkilöille perusoikeuksia koskevia vähimmäistakuita; muistuttaa, ettei maahanmuuttovirtojen hallinta voi perustua ainoastaan turvallisuuteen, vaan myös kestävän ja sosiaaliset seikat huomioonottavan kehityksen hallintaan;
37. on tietoinen, että kukin jäsenvaltio vahvistaa alueelleen päästettävien kolmansien maiden kansalaisten määrän, mutta tukee ajatusta, jonka mukaan on laadittava yleisiä arvioita, joissa otetaan huomioon myös sellaiset henkilöt, joiden oleskelu on sallittu muiden kuin taloudellisten syiden vuoksi, kuten pakolaiset, toissijaisen suojelujärjestelmän piiriin kuuluvat henkilöt ja perheiden yhdistämiseen oikeutetut henkilöt, mukaan luettuina työikäiset alaikäiset, joille on taattava pääsy työmarkkinoille;

---

<sup>1</sup> KOM(2004)0343, kohta 2.3.1 ja KOM(2004)0628.

38. pahoittelee, ettei direktiiviehdotus maahanmuutosta työntekotarkoituksessa mennyt läpi, ja kannattaa komission vihreässä kirjassa ehdotettua vaihtoehtoa, jonka mukaan luotaisiin yhteiset vähimmäisvaatimukset kolmansien maiden kansalaisten hyväksymisestä työntekijöiksi tai itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi;
39. kannattaa maahanmuuttomenettelyjen joustavoittamista ja tehostamista muun muassa työlupajärjestelmän avulla; rohkaisee Eures-malliin perustuvien yhteisön hankkeiden hyödyntämiseen unionissa asuvien kolmansien maiden kansalaisten työllisyysmahdollisuuksia koskevan jäsenvaltioiden tiedonvaihdon edistämiseksi;
40. pyytää komissiota laatimaan lyhyen ja keskipitkän aikavälin ennusteen, joka koskee lisätyövoiman tarvetta yksittäisissä jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan komissiolle tilastollisen arvion, jotta se voi laatia asianmukaisen ennusteen unionin työvoimatarpeista;
41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käymään jatkuvaa vuoropuhelua maahanmuuttoasioissa aktiivisten kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta voidaan kuulla niiden mielipide maahanmuuttokysymyksistä ja edistää niiden toimintaa maahanmuuttajien tukemisen ja sitä koskevan tutkimuksen yhteydessä;
42. arvioi, että on kiireesti otettava käyttöön työmarkkinoiden tilanteeseen entistä paremmin mukautuva maahanmuuttopolitiikka, jotta unionin työmarkkinoita voidaan suojella halvan laittoman työvoiman kielteisiltä vaikutuksilta ja vältetään epätasapaino aktiivisen työväestön ja muun väestön välillä, ja kehottaa jäsenvaltioita päättämään yhdessä alueellisten ja paikallisten viranomaisten, alueellisten työvoimatoimistojen sekä työmarkkinaosapuolten ja ammattiyhdistysten ja ammatillisten järjestöjen, ruohonjuuritasolla työskentelevien vapaaehtoisyhdistysten ja vastaanottavien yhteisöjen kanssa, mikä on hyväksyttävä ulkomaisen työvoiman määrä;
43. kehottaa jäsenvaltioita luomaan erityisiä yhdistettyjä oleskelu- ja työlupia, jotka helpottavat kausityöntekijöiden ja määräaikaisiin tehtäviin tulevien työntekijöiden palkkaamista;
44. painottaa erityisesti EU:n tarvetta kaksinkertaistaa vuosituhattavoitteisiin liittyviä ponnisteluja köyhyyden torjumiseksi maahanmuuttajien alkuperämaissa tukemalla muun muassa kestävän, kaikille avoimen koulutusjärjestelmän perustamista ja paikallistalouden kehittämistä;
45. kannustaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan kansallisen maahanmuuttopolitiikkansa osana kahdenvälisiä sopimuksia niiden maiden kanssa, joista maastamuutto on voimakkainta, jotta voidaan vastata Euroopan työvoimatarpeisiin ja luoda uusia väyliä lailliselle maahanmuutolle, jolloin muuttoprosessista tulee järjestäytyneempi ja avoimempi ja suhteita kolmansiin maihin voidaan edistää tiiviin kumppanuuden puitteissa; korostaa myös, että siirtolaisvirtojen hallinointiin liittyvien kahdenvälisten sopimusten tekeminen alkuperämaiden kanssa mahdollistaa todellisen kumppanuuden yhteisissä pyrkimyksissä laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan, etenkin haavoittuvimpiin väestöryhmiin, lapsiin ja naisiin, kohdistuvan ihmiskaupan torjumisessa;



46. kehottaa jäsenvaltioita aloittamaan keskustelun edellä mainitusta komission vihreästä kirjasta ja ilmoittamaan säännöllisesti komissiolle maahanmuuttoa koskevan kansallisen politiikan täytäntöönpanosta;
47. korostaa, että maahanmuuttajien kotouttaminen on ratkaisevan tärkeää ja vaatii perusteellisia toimia, jotta varmistetaan integroituminen työmarkkinoille sekä sosiaaliset, taloudelliset ja poliittiset oikeudet, jotka ovat yhtä tärkeitä kasvua ja kilpailukykyä koskevien Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi;
48. muistuttaa, että maahanmuuttajien kotouttaminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että tämä merkitsee oikeuksia ja velvollisuuksia sekä vastaanottavalle yhteiskunnalle että maahanmuuttajalle; kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan kansallista politiikkaansa avoimen koordinointimenetelmän mukaisesti neuvoston hiljattain hyväksymien peruseriaatteiden pohjalta;
49. korostaa, ettei kansallisten toimintalinjojen koordinointi voi korvata eurooppalaista kotouttamispolitiikkaa; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan vähimmäiskriteerit tällaisen politiikan luomiselle;
50. korostaa, että on tärkeää rohkaista vastaanottavan maan kielen oppimista sekä kansalaistaitoa käsittelevien kurssien ja koulutusohjelmien järjestämistä esimerkiksi miesten ja naisten tasa-arvosta sekä rohkaista työn kautta tapahtuvaa integroitumista, gettoutumisen torjumista ja osallistumista paikallisvaaleihin; suhtautuu myönteisesti joidenkin jäsenvaltioiden järjestämiin johdantokursseihin, jotka edellyttävät molemminpuolista sitoutumista niin vastaanottajamailta kuin tuoreilta maahanmuuttajiltakin; toivoo, että maahanmuuttajia kannustetaan noudattamaan unionin perusarvoja symbolisen sitoutumisen avulla; kannustaa jäsenvaltioita ottamaan jo integroituneet maahanmuuttajat tiiviimmin mukaan kotouttamispolitiikkaansa edistämällä maahanmuuttajien ja alkuperäisen väestön välistä vuoropuhelua;
51. katsoo, että unionissa laillisesti asuvien kolmansien maiden kansalaisten aktiivisessa kotouttamispolitiikassa olisi muun muassa: määriteltävä selkeät säännöt, jotka koskevat asukkaiden oikeudellista asemaa ja takaavat heille oikeuden asianmukaisesti hallinnollisiin käytäntöihin; mahdollistettava lainmukainen integroituminen työmarkkinoille; velvoitettava kolmansien maiden kansalaiset osallistumaan vastaanottavan jäsenvaltion järjestämään maassa käytettävän kielen tai käytettävien kielten koulutukseen; annettava heille oikeus koulutukseen ja varmistettava tutkintojen tunnustaminen; taattava mahdollisuus sosiaali- ja terveystalouteen; pyrittävä tarjoamaan kunnolliset elinolot kaupungeissa ja kunnissa; varmistettava maahanmuuttajien osallistuminen yhteiskunnalliseen, kulttuuriseen ja poliittiseen elämään;
52. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä edistämään unionissa laillisesti asuvien muiden kuin EU-maiden kansalaisten, joilla ei ole äänioikeutta, osallistumista julkiseen ja poliittiseen elämään, etenkin varmistamalla riittävät kuulemis- ja edustusmekanismit; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan eurooppalaisen yleissopimuksen ulkomaalaisten osallistumisesta julkiseen elämään paikallistasolla;
53. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita viipymättä ratifioimaan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta;

54. arvioi, että syrjinnän, rasismien ja muukalaisvihan torjunta on erittäin tärkeä osa kotouttamispolitiikkaa; kehottaa jäsenvaltioita edistämään Euroopan kansalaisten keskuudessa myönteisen vastaanoton, kotouttamisen ja sosiaalisen osallisuuden kulttuuria, jotta voidaan rakentaa monikulttuurinen yhteiskunta ja välttää kaikki poliittiset ja institutionaaliset toimet, jotka saattavat rikkoa vastaanoton ja palauttamiskiellon periaatetta, sekä saattamaan asiaa koskevat direktiivit mahdollisimman nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja panee tyytyväisenä merkille neuvoston puheenjohtajan aloitteen rasismien ja muukalaisvihan torjuntaa koskevan puitepäätösehdotuksen esittämisestä; pyytää, että Euroopan parlamenttia kuullaan uudelleen tästä puitepäätöksestä neuvostossa käytyjen äskettäisten keskustelujen jälkeen;
55. hämmästelee kunniamurhien määrän kasvua ja uskonnolliseen fanatismiin ja epäinhimillisiin perinteisiin pohjautuvaa naismaahanmuuttajien vainoa ja heidän ihmisoikeuksiensa vakavia rikkomuksia, ja vaatii komissiota ja neuvostoa ryhtymään tehostettuihin toimiin uhattujen naisten suojelun takaamiseksi;
56. kehottaa jäsenvaltioita tekemään maahanmuuttajien alkuperämaiden kanssa sopimuksia, joiden avulla taataan saavutettujen sosiaaliturvaoikeuksien siirtyminen;
57. toteaa, että kansainvälinen yhteisö ei vielä ole tiedostanut mahdollisuuksia, joita maahanmuuttajien rahalähetykset alkuperämaihin tarjoavat kehityspolitiikan tukemiseksi, ja kehottaa komissiota ehdottamaan konkreettisia toimia, jotta maahanmuuttajat voisivat halutessaan siirtää osan tuloistaan alkuperämaahansa mahdollisimman pienin kustannuksin edellä mainitussa vihreässä kirjassa esitetyn ehdotuksen mukaisesti;
58. kehottaa neuvostoa omaksumaan aktiivisemmän asenteen, jotta näiden ehdotusten perusteella voidaan luoda todellinen eurooppalainen maahanmuuttopolitiikka, jonka avulla voidaan vastata unionin edessä oleviin haasteisiin;
59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenmaiden hallituksille ja parlamenteille.